ព្រះរាជក្រមលេខ ០៧ ន.ស.៩៤

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ វរ្ម័ន

រាជហរិវង្ស ឧភតោសុជាត វិសុទ្ធិពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍

និករោត្តម ធរ្មិកមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលប្រកាសអោយប្រើ ថ្ងៃទី ២៤-០៩-១៩៩៣

- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យ ស្តីពីការតែងតាំងរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ១-១១-១៩៩៣

- គណៈរដ្ឋមន្ត្រីបានយល់ព្រមផង

ប្រកាសអោយប្រើ

ច្បាប់ដែលបានអនុម័តដោយរដ្ឋសភា នាថ្ងៃទី ២៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីរបបសោធននិវត្តន៍ និង សោធន បាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ចំពោះយោធិន នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទដូចមានសេចក្តីតទៅនេះ ÷

ជំពូកទី ១

របបសោធននិវត្តន៍

មាត្រា ១ .-

យោធិនទាំង ២ ភេទ ដែលបានបំរើការងារក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ហើយអាចចូលនិវត្តន៍បាន លុះតែបំពេញលក្ខខ័ណ្ឌដូចខាងក្រោម ÷

ក- បុរសត្រូវមានអាយុ ៥៥ ឆ្នាំ និងមានរយៈពេលបំរើការងាររដ្ឋរួម ២០ ឆ្នាំ យ៉ាងតិច ។

ខ- នារីត្រូវមានអាយុ ៥០ ឆ្នាំ និង មានរយៈពេលបំរើការងាររដ្ឋរួម ១៥ ឆ្នាំ យ៉ាងតិច ។

រយៈពេលបំរើការងារ ២០ ឆ្នាំ និង ១៥ ឆ្នាំខាងលើនេះ ត្រូវមានរយៈពេលបំរើការងារ ក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទយ៉ាងតិច ៥ ឆ្នាំ ជាបន្តបន្ទាប់មុនពេលចូលនិវត្តន៍ ។

មាត្រា ២ .-

យោធិនទាំង ២ ភេទ នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ អាចទទួលរបបសោធននិវត្តបានត្រូវមានលក្ខខ័ណ្ឌ ដូចខាងក្រោម ÷

ក- របបសោធននិវត្តន៍អប្បបរមា

១- យោធិនដែលបំពេញលក្ខខ័ណ្ឌ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១ នៃច្បាប់នេះ ឬ

២- ចំពោះយោធិនដែលបានបំរើការងារនៅតំបន់ លំបាកការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬ ការងារប៉ះពាល់សុខភាពចំនួន ១០ ឆ្នាំ ចំពោះបុរស និង ៨ ឆ្នាំ ចំពោះនារី លក្ខខ័ណ្ឌអាយុនិងរយៈពេលបំរើការងារ រដ្ឋរួមត្រូវបន្ថយ ៥ ឆ្នាំ ឬ

៣- ចំពោះយោធិនដែលបានបំរើការងារនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬ ការងារប៉ះពាល់សុខភាពចំនួន ១២ ឆ្នាំ ចំពោះបុរស និង ៩ ឆ្នាំ ចំពោះនារី លក្ខខ័ណ្ឌអាយុត្រូវបន្ថយ ៥ ឆ្នាំ តែពុំមានលក្ខខ័ណ្ឌរយៈពេលបំរើការងាររដ្ឋរួមទេ ឬ

៤- ចំពោះយោធិនដែលបានបំរើការងារនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬ ការងារប៉ះពាល់សុខភាពចំនួន ១៥ ឆ្នាំ ចំពោះបុរស និង ១០ ឆ្នាំ ចំពោះនារី ពុំមានលក្ខខ័ណ្ឌអាយុនិងរយៈពេលបំរើការងាររដ្ឋរួមដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១ ទេ ឬ

៥- ចំពោះយោធិនដែលបានបំរើការងារផ្សេងៗ ក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ចំនួន ២០ ឆ្នាំ ចំពោះបុរស និង ១៥ ឆ្នាំ ចំពោះនារី ពុំមានលក្ខខ័ណ្ឌអាយុនិងរយៈពេលបំរើការងាររដ្ឋរួមដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១ ទេ ។

ខ- របបសោធននិវត្តន៍អតិបរមា ÷

១- បុរសត្រូវមានអាយុ ៥៥ ឆ្នាំ និងរយៈពេលបំរើការងារក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទចំនួន ២០ ឆ្នាំ នារីត្រូវមានអាយុ ៥០ ឆ្នាំ និងរយៈពេលបំរើការងារក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទចំនួន ១៥ ឆ្នាំ ឬ

២- បុរសត្រូវមានអាយុ ៥០ ឆ្នាំ និងរយៈពេលបំរើការងារនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬ ការងារប៉ះពាល់សុខភាពចំនួន ១៥ ឆ្នាំ ក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។ នារីត្រូវមានអាយុ ៤៥ ឆ្នាំ និងរយៈពេលបំរើការងារនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬ ការងារប៉ះពាល់សុខភាព ចំនួន ១០ ឆ្នាំ ក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ឬ

៣- ឧត្តមសេនីយ៍ ឬ វីរជន ក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទដែលបានបំពេញលក្ខខ័ណ្ឌដូចមានចែងនៅចំណុច “ ក ” ក្នុងមាត្រា ២ ត្រូវបានទទួលរបបសោធននិវត្តន៍អតិបរមា ឬ

៤- ចំពោះយោធិនពិការដែលនៅបំរើការងារតាមរយៈពេលបាន ហួសពីល់ចូលនិវត្តន៍ ត្រូវបានទទួលរបបសោធន និវត្តន៍អតិបរមាដូចមានចែងក្នុងចំណុច " ខ " នៃមាត្រា ២ ។

មាត្រា ៣ .-

របៀបគិតរយៈពេលបំរើការងារព្រមទាំងការកំណត់តំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬការងារប៉ះពាល់សុខភាពដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ១ និងមាត្រា ២ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៤ .-

យោធិនទាំងពីរភេទ ដែលមិនបានបំពេញលក្ខខ័ណ្ឌដូចមានចែងក្នុងចំណុច " ក " មាត្រា ២ នៃច្បាប់នេះ មិនទទួលប្រាក់សោធននិវត្តន៍នេះឡើយ តែទទួលប្រាក់ឧបត្ថម្ភផ្តាច់សរុបមួយ ស្មើនឹងបៀវត្សប្រចាំខែចុងក្រោយរបស់សាមីខ្លួន គុណនឹងចំនួនឆ្នាំដែលបានបំរើការងារ ។ ប្រាក់ឧបត្ថម្ភនេះមិនត្រូវតិចជាងបៀវត្ស ៦ ខែ ចុងក្រោយរបស់សាមីខ្លួនឡើយ ។

មាត្រា ៥ .-

ប្រាក់សោធននិវត្តន៍ត្រូវកំណត់ដូចខាងក្រោម ÷

១- ប្រាក់សោធននិវត្តន៍អប្បបរមាប្រចាំខែស្មើ ៥០ ភាគរយនៃបៀវត្សឋានន្តរស័ក្តិប្រចាំខែចុងក្រោយ ។ ប្រាក់នេះត្រូវបានអត្រាបន្ថែម ១ ឆ្នាំ ២ ភាគរយទៀត រាប់ចាប់ពីឆ្នាំទី ៤ នៃរយៈពេលបំរើការងារយោធា ឬ ចាប់ពីឆ្នាំទី ៦ នៃរយៈពេលបំរើការងាររដ្ឋ ។ តែសរុបមិនត្រូវលើស ៨០ ភាគរយនៃប្រាក់សោធននិវត្តន៍អតិបរមាឡើយ ។

២- ប្រាក់សោធននិវត្តន៍អតិបរមាប្រចាំខែស្មើ ៨០ ភាគរយនៃបៀវត្សឋានន្តរស័ក្តិប្រចាំខែចុងក្រោយ ។

៣- ប្រាក់សោធននិវត្តន៍ទាបបំផុតមិនត្រូវតិចជាងបៀវត្សឋានន្តរស័ក្តិអប្បបរមារបស់នាយទាហានឡើយ ។

៤- យោធិនដែលបានចូលបំរើការងារក្នុងយោធាមុនឆ្នាំ ១៩៧០ ឬ វីរៈជនត្រូវបានអត្រាបន្ថែម ២០ ភាគរយនៃបៀវត្សឋានន្តរស័ក្តិថែមទៀត ។

៥- យោធិនដែលចូលបំរើការងារក្នុងយោធាមុនឆ្នាំ ១៩៧៩ ត្រូវបានអត្រាបន្ថែម ១៥ ភាគរយនៃបៀវត្សឋានន្តរស័ក្តិថែមទៀត ។

៦- យោធិនដែលធ្វើការនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬ ការងារប៉ះពាល់សុខភាពត្រូវបានអត្រាបន្ថែម ១៥ ភាគរយនៃបៀវត្សឋានន្តរស័ក្តិថែមទៀត ។

មាត្រា ៦ ..

របបបន្ថែមផ្សេង ៗ សំរាប់ចូលនិវត្តន៍

១- ត្រូវទទួលប្រាក់បន្ថែមមួយលើកស្មើ ៨ ខែ នៃបៀវត្សប្រចាំខែចុងក្រោយរបស់សាមីខ្លួន ។

២- អាចសុំច្បាប់ឈប់សម្រាកពី ៦ ដល់ ១២ ខែ គិតតាមឋានន្តរស័ក្តិ និងករណីចាំបាច់របស់យោធិនម្នាក់ ៗ មុនពេលចូលនិវត្តន៍ ។

៣- ក្រោយពីចូលនិវត្តន៍ហើយ បើមានជំងឺ ឬ គ្រោះថ្នាក់ ឬ ស្លាប់ត្រូវបានទទួលរបបធានារ៉ាប់រងសង្គមដូចមន្ត្រី រាជការស៊ីវិលចូលនិវត្តន៍ដទៃទៀត ។

មាត្រា ៧ ..

យោធិនទាំង ២ ភេទចូលនិវត្តន៍ ឬ បាត់បង់សមត្ថភាពការងារមានសិទ្ធិស្លៀកពាក់ឯកសណ្ឋានរបស់កងយោធពលខេមរភូមិន្ទក្នុងពិធីបុណ្យជាតិផ្សេង ៗ ។ ប្រាក់ចំណាយឯកសណ្ឋាននេះជាបន្ទុករបស់ថវិការដ្ឋ ។

មាត្រា ៨ ..

យោធិនទាំងពីរភេទដែលបានបំពេញលក្ខខ័ណ្ឌចូលនិវត្តន៍ អាចបន្តការងារ ១ ឆ្នាំម្តង ១ ដោយមានការស្នើសុំពីសាមីខ្លួន និងមានការយល់ព្រមពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចផង ។

រយៈពេលសុំបន្តការងារមិនអាចលើសពី ៥ ឆ្នាំឡើយ ។

ជំពូកទី ២

របបសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ

មាត្រា ៩ ..

យោធិនទាំងពីរភេទដែលបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ÷

ក- ដោយសារជំងឺរ៉ាំរ៉ៃ ចាស់ជរា គ្រោះថ្នាក់ផ្សេង ៗ តែមិនបាត់បង់សរីរាង្គណាមួយ ហើយមិនគ្រប់លក្ខណៈជាយោធិនពិការអាចទទួលរបបសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារបាន លុះត្រាតែបានបំរើការងាររដ្ឋយ៉ាងតិច១៥ ឆ្នាំ ចំពោះបុរស និង ១០ ឆ្នាំ ចំពោះនារី ។

រយៈពេល ១៥ ឆ្នាំ និង ១០ ឆ្នាំ ខាងលើនេះ ត្រូវមានរយៈពេលបំរើការងារក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទយ៉ាងតិច ៥ ឆ្នាំ ជាបន្តបន្ទាប់មុនពេលចូលបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ។

ខ- ដោយសារបំពេញភារកិច្ចធ្វើការនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬការងារប៉ះពាល់សុខភាព ដោយពុំគិតពីអាយុ និង រយៈពេលបំពេញការងាររួមឡើយ ហើយត្រូវបានកំរិតការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារជា ៣ ថ្នាក់ដូចខាងក្រោម ÷

- ថ្នាក់ទី ១ បាត់បង់សមត្ថភាពការងារលើសពី ៨០ ភាគរយ
- ថ្នាក់ទី ២ បាត់បង់សមត្ថភាពការងារលើសពី ៦០ ភាគរយ
- ថ្នាក់ទី ៣ បាត់បង់សមត្ថភាពការងារលើសពី ៤០ ភាគរយ

មាត្រា ១០ -

លក្ខខ័ណ្ឌជាក់ស្តែងនៃការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារសំរាប់ថ្នាក់នីមួយៗ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ១១ -

យោធិនទាំងពីរភេទ នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដែលមិនបានបំពេញលក្ខខ័ណ្ឌដូចមានចែងក្នុង មាត្រា ៩ នៃ ច្បាប់នេះ រដ្ឋមិនផ្តល់របបសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារឡើយ ។ ករណីនេះ រដ្ឋឧបត្ថម្ភមួយលើក ធំស្មើបៀវត្សរបស់ខ្លួន គុណចំនួនឆ្នាំដែលបានបំរើការងារ ប៉ុន្តែទឹកប្រាក់នេះ មិនត្រូវតិចជាងបៀវត្ស ៦ ខែ របស់ សាមីខ្លួនឡើយ ។

មាត្រា ១២ -

ប្រាក់សោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារប្រចាំខែ ចែកចេញជាពីរផ្នែកដូចខាងក្រោម ÷

ក- ប្រាក់សោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារប្រចាំខែស្មើនឹង ៥០ ភាគរយ នៃបៀវត្សឋានន្តរស័ក្តិ ចុងក្រោយត្រូវ បានផ្តល់ចំពោះ ÷

១- យោធិនដែលបានបំពេញលក្ខខ័ណ្ឌ ដូចមានចែងក្នុងចំណុច " គ " ក្នុងមាត្រា ៩ នៃច្បាប់នេះ ។

២- យោធិនដែលបានបំរើការងារនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬប៉ះពាល់សុខភាពចំនួន ១០ ឆ្នាំ ចំពោះបុរស និង ៨ ឆ្នាំ ចំពោះនារី ។

ប្រាក់សោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអប្បបរមាប្រចាំខែស្មើ ៥០ ភាគរយ នៃបៀវត្ស ឋានន្តរស័ក្តិប្រចាំខែចុងក្រោយ ត្រូវបានអត្រាបន្ថែម ១ ឆ្នាំ ១,៥ ភាគរយទៀតរាប់ចាប់ពីឆ្នាំទី ៤ នៃរយៈពេលបំរើ ការងារយោធា ឬចាប់ពីឆ្នាំទី ៦ នៃរយៈពេលបំរើការងាររដ្ឋ ។ តែប្រាក់សរុបមិនត្រូវលើស ៦០ ភាគរយ នៃប្រាក់ សោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារឡើយ ។

ខ-ប្រាក់សោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ÷

-យោធិនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារថ្នាក់ទី ១ ទទួលបាន ១០០ ភាគរយ នៃបៀវត្សឋានន្តរស័ក្តិប្រចាំខែចុងក្រោយ របស់សាមីខ្លួន ។

-យោធិនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារថ្នាក់ទី ២ ទទួលបាន ៨០ ភាគរយ នៃបៀវត្សឋានន្តរស័ក្តិប្រចាំខែចុងក្រោយ របស់សាមីខ្លួន ។

-យោធិនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារថ្នាក់ទី ៣ ទទួលបាន ៦០ ភាគរយនៃបៀវត្សឋានន្តរស័ក្តិប្រចាំខែចុងក្រោយ របស់សាមីខ្លួន ។

ប្រាក់សោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងាទាបបំផុតមិនត្រូវតិចជាង ៩០ ភាគរយនៃបៀវត្សឋានន្តរស័ក្តិអប្បបរមារបស់ នាយទាហានឡើយ ។

យោធិនដែលធ្វើការនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬប៉ះពាល់សុខភាពត្រូវបានអត្រាបន្ថែម ១៥ ភាគរយនៃ បៀវត្សឋានន្តរស័ក្តិថែមទៀត ។

យោធិនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារថ្នាក់ទី ១ ត្រូវបានទទួលប្រាក់ឧបត្ថម្ភប្រចាំខែបន្ថែមសំរាប់អ្នកជំនួយកិច្ចការក្នុង ផ្ទះស្មើនឹងប្រាក់បៀវត្សអប្បបរមា និងប្រាក់បំណាច់របស់យុទ្ធជនម្នាក់ ។

ចំពោះវីរជននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទត្រូវបានទទួលអត្រាបន្ថែម ១០ ភាគរយ នៃបៀវត្សឋានន្តរស័ក្តិថែមទៀត ។

មាត្រា ១៣ .-

របបបន្ថែមផ្សេងៗចំពោះយោធិនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ÷

១-ត្រូវបានទទួលប្រាក់បន្ថែម ១ លើកស្មើនឹង ៦ ខែ នៃបៀវត្សប្រចាំខែចុងក្រោយរបស់សាមីខ្លួន ។

២-បើគ្មានទីបង្អែក រដ្ឋទទួលបន្ទុកយកទៅស្នាក់នៅមជ្ឈមណ្ឌលរបស់រដ្ឋ ។ ក្នុងករណីនេះសាមីខ្លួនទទួលប្រាក់ បន្ថែមខាងលើតែ ៥០ ភាគរយប៉ុណ្ណោះ ។

៣-ពេលមានជំងឺ គ្រោះថ្នាក់ ឬស្លាប់ត្រូវបានទទួលរបបធានារ៉ាប់រងសង្គមដូចយោធិនចូលនិវត្តន៍ដែរ ។

មាត្រា ១៤.-

ប្រាក់ធានារ៉ាប់រងសំរាប់គ្រួសារ ក្រោយមរណភាពរបស់និវត្តជន និងអ្នកបាត់បង់សមត្ថភាពការងាររដ្ឋធានាដោះស្រាយតែម្តងគត់ស្មើនឹងប្រាក់បៀវត្ស និងប្រាក់បំណាច់របស់សាមីជន គុណនឹង ១២ ខែ ។

ជំពូកទី ៣
អំពីអន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១៥ .-

ប្រាក់សោធននិវត្តន៍ និងសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងាររបស់យោធិន នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទបានមក ពីប្រាក់ឧបត្ថម្ភរបស់រដ្ឋរៀងរាល់ខែស្មើនឹង ៦ ភាគរយ នៃបៀវត្សរ៍បាន្តរស័ក្តិរបស់យោធិនម្នាក់ៗ ។

ជំពូកទី ៤
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១៦ .-

បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយពីច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ នៅថ្ងៃទី ២៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤

ក្នុងព្រះបរមនាម និងតាមព្រះរាជបង្គាប់

ប្រមុខរដ្ឋស្តីទី

ហត្ថលេខា

ជា ស៊ីម

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ — ព្រះហស្តលេខា — **នរោត្តម រណឫទ្ធិ**

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២ — ហត្ថលេខា — **ហ៊ុន សែន**

បានបង្គំទូលថ្វាយនិងជំរាបជូន

សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ និងទី ២

សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ

ហត្ថលេខា

ទៀ បាញ់ — ធា ចំរ៉ាត់